

המיליון העצוב

בתמונה למעלה אתם רואים את סאחבק ומנהל העיתון חותמים על חוזה המבטיח לסאחבק מיליון לירות לשנה תמורת זכרונותיו האישיים. עם חתימת החוזה הזה הופך סאחבק לבעל השכר הגבוה ביותר באמצעי-התיקשורת במזרח התיכון. (אום כולתום קיבלה יותר — אבל היא גם שרה).

עבור הסכום השמן הזה התחייב סאחבק לספר לעיתון הכל על עצמו, כולל סודות שאמא שלו והגדולות באהובותיו אינן מנחשות.

אני כבר שומע את הלחישות „מה שהבן-אדם מוכן לעשות בשביל כסף” — אז יש לכם טעות! איש אינו יודע כמה אני מקריב כשאני בעיתון. אילו היה מישחו מגלה את האמת — היה מתקשה להבין למה סאחבק מסכים לכך.

כולם יודעים כי סאחבק בסך הכל רצה לחזור הביתה בשלום, אך ניכע ללחץ הציבורי. אנשים אמרו: „סאחבק יחזיר אותנו אל הימים היפים!”, „סאחבק יחזיר את השימחה!”

החבר'ה המיואשים נזכרו כיצד היו נלחמים בצה"ל כדי לצאת עם סאחבק לספורים. הם ידעו כי סאחבק מסוגל להחזיק אותם 12 שעות על הרגליים — רק עם חוויות וקטעים.

הבנות לא יכלו לשכוח את נס העצובה.

עימנואלה העצובה, זאת שהעצבות הרומנטית לא ירדה לה מהפנים. עד שעברה עם סאחבק את הצחוק הראשון שלה — ומאז היא צוחקת עם כולם.

אחר כך דחפו לי מתחת לעיניים את הצ'ק עם המיקדמה (אסור לי לנקוב בסכום כי לא יקבלו את הצ'ק עם חורים). לקחתי את הכסף בהחלטה נחושה — את סאחבק ההצלחה לא תשנה! כל גרוש ייצא מייד על מסיבות לכל החבר'ה! בתור פתיחה ביקשתי להעביר בעיר, כי סאחבק עושה מסיבה-נוסח-אמריקה וכל מי שמכירים אותו — מוזמן.

מה לא קניתי למסיבה? קוניאק צרפתי. פיתות עיראקיות. סלטים מהכרם. חמוצים מראש העין. בשעה אחת-עשרה בליל שישי של המסיבה, לאחר שאיש לא בא, שמתו יד על הטלפון.

רמי ש. לא בא כי אין לו בייבי סיטר. אמיר א. לא בא כי אין לו אוטו. דורון א. לא בא בגלל הבטוין שעלה. הבובה גילתה לי את האמת.

— אני אתך כל הזמן — היא אמרה.

— מה זאת אומרת?

— אני גוזרת אותך כל שבוע ומדביקה במחברת מיוחדת. בלילה, לפני השינה, אני לוקחת אותך למיטה.

באותו רגע ידעתי מהו מחיר ההצלחה והבנתי לראשונה לסיבלו של הווארד יו. מאז שהחלו קטעי הסאחבק להתפרסם, איש אינו פוקד את ביקתתי. כל ההמונים שלא חדלו לעלות לרגל כדי לשמוע מילה טובה ולקבל עידוד, עושים חשבון של דלק ומתנה — ומגיעים למסקנה שסאחבק יותר זול בעיתון.

וכך נותר סאחבק גלמוד ומיסכן. רק הנייר והעט נותרו עימני.

למה בכל זאת חתמתי על החוזה?

את כל בני-האדם בעולם אני מכבד. את החבר'ה אני מחבב. על חבובה אני מת. אך בכס, קוראים יקרים, התאהבתי! וסאחבק מוכן לעבור כל סבל וטריטור שבעולם ובלבד שאדע כי גרמתי לכם שעה קלה של אושר עילאי.

כרמית אהובתי

בערב אביב נפלא הפעיל סאחבק את הטלוויזיה ואת הופעת, כרמית, היפה מכולן. שאלתי אם את רוצה קפה. את השבת בחיך ובתנועת שפתיים קלה. שתינו קפה. הספל ששהיה מונח לפניך נשאר אומנם מלא, אך אני הבנתי כי לא שתינו משום שאין לי סוכריות.

אחר כך סעדנו ביחד ארוחת-לילה משגעת. סאחבק הכין לרגליך שישליק, קבאב וצלעות על הראש. והאמיני לי, כרמית, לא נעלבתי משום שלא ננעת בבשר שהקרבת ליך — אך יכולת לשמח אותי מאד אילו הצעת לשטוף כלים.

לאחר האוכל כיביתי את האור ונטלתיך בזרועותי.

הבנתי מייד שיש לי עסק עם מרובעת, אך לא הייאשתי. אני זוכר אותך לוחשת באוזני, כשהורדתי את הווליום, ורגע לאחר מכן משמיעה צעקה קלה ומשתתקת. באת אלי חדה וקונטרסטית וסאחבק חש איך הוא עושה אותך מטושטשת וצהה כמו עננים.

למרות כל מאמצי לא הצלחתי לדלות מפיד איזה כפתור גורם לך הכי הרבה הנאה. באותם רגעים בלתי נשכחים, כשאני לא הייתי מסוגל להבחין בין בז'זינסקי לאבר-חצירא, את התעקשת לספר לי כי „בשפלת החוף שש עשרה עד עשרים ושש, בהרי יהודה וירושלים שתיים עשרה עד עשרים ושתיים.”

שאלתי אם הנחית ואת השבת בשפת הרמזים הרומנטית שלך כי המסע לאמריקה היה כישלון.

סאחבק שאל את עצמו „איפה נכשלנו” ופתאום תפסתי שאת לבושה לגמרי! הלכתי למחסן והבאתי מברג.

לאחר חצי שעה של מאמצים, כמותם לא זכורים לי מאז תקופת החזיונות, ניצבת לפני כרמית גיא, כפי שברא אותך ג'וראל אלקטריק: טרנויסטורים, טרנספורמטורים ומנורת מסך. התקרבת אליך אט אט. עד שנוצר בינינו מגע. חטפתי מכת-חשמל ונפלתי על הריצפה.

בשארית כוחותי זחלתי למירפסת כדי להזעיק עזרה. דורון, השכן שלי ממול, שמע אותנו ופתח תריס. תפסתי אותך עומדת בסלון שלו ומחייכת אליו לאחר שאני זכיתי ממך למכת-חשמל!

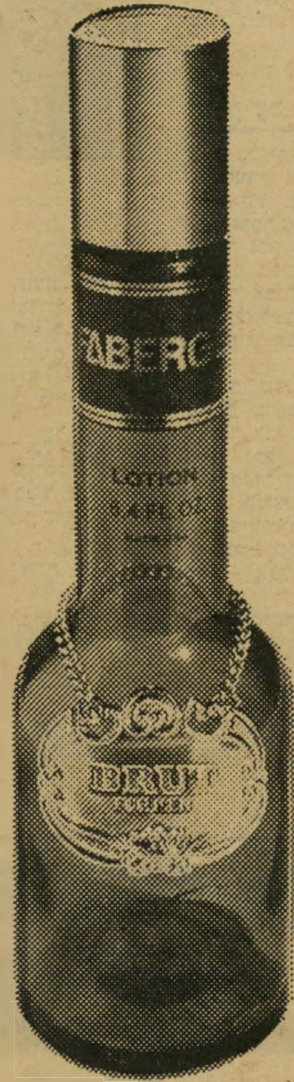
כוחותי חזרו אלי מייד. תפסתי את הידית של המעדר השבור ויצאתי בריצה מהבית, בלי לעשות חשבון כמה שנים אצטרך לשבת בשביל מה שעמדתי לעשות. תוך כדי ריצה במדרגות שמעתי פתאום את קולך בוקע מאחרי דלתו של רמי שומר. עשיתי „היכון להיסתערו” על הדלת, כאשר הדלת השנייה באותה הקומה, זו של אדון צ'יפס, נפתחה — וגם שם את היית! הבנתי כי הולכת אותי שולל ובשעה ששפתיך מלמלו לי אהבה את הסתובבת אצל כל הגברים בעיר.

שעה ארוכה הילכתי אנה ואנה ברחובות הכרך, לא יודע איפה לזרוק את עצמי. רגלי נשאוני אל חומת העיר העתיקה ושם, נוכח מגדל דוד, פגשתי את חבובה ששערה התבדר ברוח. שאלתי אותה מה דעתה על כוס קפה עם תקליטים והיא השיבה „למה לא?”

כשנכנסנו הביתה את חייכת אלי עם הרווח בין השיניים, וידעתי כי על אף כל מה שעשיתי אני אוהב אותך.

חבובה אינה חושדת בכלום, גם לאחר שתפסה אותנו ביחד כמה פעמים. את, כרמית, ממש נפלאה. לעולם אינך מראה סימנים של קינאה ולא איכפת לך שנעשה הכל על הספה לפניך. וסאחבק מאושר, לאחר שהגשים את חלום חיינו לחיות עם שתי בנות בשלישיה.

מתנה לגבר יקר Brut

FABERGÉ לאוהבי החיים

להשיג בשקם, המשביר לצרכן, כל-בו שלום ובתמרוקיות המובחרות. משווק ע"י לון

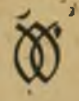

פרסום אבות

כל החיים לפניו

הסרט שהכל חיכו לו בעקבות ספרו רבי-המכר של אמיל אז'אר חתן פרס גונקור

נמכר עד כה בישראל במספר מדהים של 50 אלף (!) עותקים. כדאי לך לקרוא את הספר דווקא עכשיו. בהוצאת „עם עובד” — בכל חנויות הספרים.

תן טרמפ לחייל

יאיר כספי.